

OLIMPIADA DE LIMBĂ ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ

Etapa județeană

19 martie 2022

Clasa a IX-a

Varianta 1

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Eseul sau răspunsurile nu vor fi precedate de titlu și/sau motto.
- Timp de lucru: 3 ore.
- Total: 100 de puncte.
- Nu se acordă puncte din oficiu.

Se dau textele:

A. *Fericirea Lianeii cu cât se intensifica, cu atât devenea mai egoistă și mai ascunsă. I se părea că adevărat și deplin fericită ar fi numai dacă ar sta permanent lângă el, undeva departe de lume, să nu vadă pe nimeni afară de Danduf și nici pe el să nu-l vadă nimeni afară de ea.(...) El e bărbatul cel mai frumos, cel mai bun, cel mai dulce din lume. Încât ea poate să fie geloasă și pe aerul pe care îl respiră.*

Își amintea cât s-a zbulcuiat înainte de revelion să nu mărturisească sie înseși că ceea ea simțea ar putea fi un început de gelozie. Atunci credea că gelozia este sentimentul care te face ridicol și te înjosește. Azi își zicea, parcă ar fi descoperit o noutate, că gelozia este umbra iubirii. I-a fost rușine de ea până în clipa când a venit iubirea cea mare care i-a pus stăpânire pe trup și suflet deopotrivă. Acuma de-abia își dădea seama sincer cât de sinceră era când spunea că n-a iubit niciodată. Bucuria cea mare a iubirii nu-ți umple inima decât după experiența proprie. Închipuirea după experiențele altora o falsifică. Până ce nu te dăruiești n-ai dreptul să-ți spui că ai cunoscut iubirea.

Totdeauna i-a plăcut să-și examineze faptele: azi însă o făcea cu un fel de frenezie parcă ar fi refuzat să bâjbâie în întuneric tocmai în momentele cele mai fericite. Romanticismul l-a considerat o excrescență a inconștientului. Recunoștea totuși că de un răstimp trăiește și ea în plin romanticism. Îl motiva cu argumentul că însăși esența iubirii e romantică. (...) Dragostea ei, dincolo de conveniențele lumești, era curată și senină, și avea atâta gravitație în rostul vieții ei încât toate celelalte preocupări dispăreau complet sau se puneau în slujba pasiunii. Ambiția ei de a lua licența în acest an și de a deveni independentă nu mai avea niciun sens. Viața ei nu mai recunoștea decât singura țință de a iubi pe Dandu. Ajunse curând să nici nu se mai gândească dacă și el o iubește la fel. I se părea ceva atât de natural să fie iubită că nici nu mai înțelegea cum a putut trăi înainte de noaptea aceea. Iubirea nu e un târg: te iubesc pentru că mă iubești. Iubirea e o certitudine: te iubesc pentru că te iubesc. În momentul când i-ar fi apărut o îndoială s-ar fi simțit înjosită. De altfel, două luni cât s-a chinuit și a rezistat, a simțit iubirea lui ca un torent care sfărâmă toate zăgazurile...

Numai uneori îi fulgera prin creieri întrebarea: unde are s-o ducă dragostea aceasta? O alunga însă ca pe o tentație de a-i murdări comoara cea mai scumpă. Iubirea adevărată nu poate avea niciun scop; scopul în sine presupune ceva utilitar. Nici scop, nici sfârșit – iubirea e dincolo de timp și spațiu. Maică-sa nu mai îndrăznea să-i spună direct, dar făcea veșnic aluzii la căsătoria ei cu Dandu. Era și ea sigură că s-ar putea mărita oricând cu el și se aștepta ca într-o bună zi Dandu, cu felul lui ciudat de a fi, să-i propună legalizarea iubirii lor. Era hotărâtă să refuze, cel puțin deocamdată. Mai târziu, când poate pasiunea va deveni o obișnuință, atunci vor avea răgaz să se gândească și la lucrurile lăaturalnice.

Pentru Liana mare parte din farmecul iubirii era tocmai secretul. Avea convingerea, de când iubirea nu mai constituia un cuvânt cu rezonanțe goale, ci o practică atotcuprinzătoare, că taina ține de esența dragostei mari. Îmbrățișarea e un preludiu care trezește simțurile. În public îmbrățișarea își pierde vraja și devine un act convențional ca și strângerea mâinii. Dacă lumea ar cunoaște legăturile lor,

privirile curioase le-ar spiona fiecare mișcare. Mult înainte de a fi întâlnit pe Dandu, gândindu-se la căsătorie, își închipuia cu silă ochii curioși care a doua zi îi vor pipăi corpul cu întrebări mute și îi vor scormoni inima. Călătoriile de nuntă se fac, desigur, mai cu seamă ca să ferească iubirea tinerilor căsătoriți de publicitatea indiscretă.

De aceea își ascundea iubirea cu o meticulozitate de care numai femeile sunt capabile, întocmai ca un avar care vrea să se bucure singur de comoara lui. Nicio precauție nu i se părea de prisos. (...) În lume se arăta mai rece cu dânsul decât înainte. (...) În oraș trebuiau să se găsească totdeauna ca din întâmplare. Ea însăși intercala pauze ca întâlnirile să fie mai dorite. El nu obiecta nimic. Devenise aproape pasiv, atât era de întreprinzătoare iubirea ei.

Când nu se aflau împreună, era bucuroasă să poată cel puțin vorbi despre el. Când era singură îl simțea mereu alături, imaginea lui îi juca neconținut în ochi atât de vie încât uneori îi venea să întindă mâinile și să-l îmbrățișeze. Totdeauna căuta să provoace discuții asupra lui, indiferent dacă avea să fie lăudat sau criticat. Îi făceau bine chiar vorbele care îl ocărau. Nu-i lua niciodată apărarea, ba câteodată adăuga și ea un cuvânt de hulă, mai ales când astfel putea să prelungească convorbirea. Acasă, afară de tatăl ei, care se ținea mai în rezervă în chestiile acestea, toți vorbeau toată ziua despre frumosul aviator fiindcă toți așteptau din zi în zi o vizită cu cererea în căsătorie.

(Liviu Rebreanu, Jar)

B. Fiecare om își alcătuiește de-a lungul vieții un edificiu afectiv. Măsura în care el este e dată de consistența acestui edificiu, de mâna aceea de oameni – ei nu pot fi mulți – pe care i-a preluat în el și pe care i-a iubit fără rest, fără umbră, și împotriva căroră spiritul său critic, chiar dacă a fost prezent, a rămas neputincios. Acești oameni puțini, care ne fac pe fiecare în parte să nu regretăm că suntem, reprezintă, chit că o știm sau nu, stratul de protecție care ne ajută să trecem prin viață. Fiecare om „face față” la ce i se întâmplă pentru că este protejat în felul acesta. Fără acest zid de ființe iubite care ne înconjoară (indiferent că ele sunt sau nu în viață), noi nu am fi buni de nimic. Ne-am destrăma precum o atmosferă în care frecarea este prea mare. Sau ne-am pierde, ne-am rătăci pur și simplu în viață. Dacă ura celorlalți – covârșitoare uneori! –, invidia lor, mârșăvia lor sunt neputincioase este pentru că există câțiva oameni pe care îi iubim până la capăt.

(Gabriel Liiceanu, Declarație de iubire)

Subiectul I

30 de puncte

Răspunde, prin enunțuri, la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Ilustrează, prin două exemple, o funcție a comunicării identificată în textul *Jar*, de Liviu Rebreanu.
6 puncte
2. Motivează utilizarea persoanei I în discursul din textul *Declarație de iubire*, de Gabriel Liiceanu.
6 puncte
3. Prezintă elementele ce particularizează situația de comunicare în fiecare dintre textele date.
6 puncte
4. Evidențiază modul în care se configurează noțiunea de timp în cele două texte.
6 puncte
5. Exprimă-ți opinia în legătură cu semnificația următoarei secvențe din textul *Jar*, de Liviu Rebreanu:
Iubirea nu e un târg: te iubesc pentru că mă iubesc. Iubirea e o certitudine: te iubesc pentru că te iubesc.
6 puncte

Notă!

Niciun răspuns nu va depăși 100 de cuvinte. Pentru conținut, vei primi 25 de puncte, iar pentru redactare, vei primi 5 puncte (utilizarea limbii literare, logica înlănțuirii ideilor, ortografia, punctuația, respectarea precizării privind numărul de cuvinte).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, răspunsurile vor fi formulate în enunțuri.

Subiectul al II-lea

35 de puncte

Imaginează-ți că ești Liana, personajul feminin din fragmentul extras din opera literară *Jar*, de Liviu Rebreanu.

Redactează un text, de 150 – 300 de cuvinte, care să reprezinte *o pagină din jurnalul* Lianeii, evidențiind trăirile acesteia după o întâlnire aparent întâmplătoare în oraș, când Dandu s-a arătat mai rece decât de obicei.

Data redactării jurnalului este 19 martie 2022.

Notă!

Pentru conținut, vei primi **30 de puncte**, iar pentru redactare, vei primi **5 puncte** (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct; respectarea precizării privind numărul de cuvinte – 1 punct).

Subiectul al III-lea

35 de puncte

Scrie un eseu, de 600-900 de cuvinte, despre *rolul iubirii ca forță transfiguratoare a sufletului*, pornind de la cele două fragmente citate și valorificând experiența ta culturală.

Notă!

În elaborarea eseului, vei respecta structura textului de tip argumentativ: *ipoteza*, constând în formularea tezei/a punctului de vedere cu privire la temă, *argumentația* (cu trei argumente/raționamente logice/exemple concrete etc.) și *concluzia/sinteza*.

Pentru conținutul eseului, vei primi **30 de puncte**, iar pentru redactare, vei primi **5 puncte** (utilizarea limbii literare – 1 punct; logica înlănțuirii ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct; lizibilitate – 1 punct).

Notă : Pentru conținut vei primi 30 de puncte. Pentru redactare vei primi 5 puncte (organizarea ideilor în scris – 1 punct; abilități de analiză și argumentare – 1 punct; utilizarea limbii literare – 1 punct; ortografia – 1 punct; punctuația – 1 punct.)

În vederea acordării punctajului pentru redactare, textul trebuie să se încadreze în limita minimă de cuvinte.

Inserarea de citate critice necomentate, nerelevante pentru tema dată atrage după sine neacordarea punctajului maxim.